Ovu priču vam besplatno donosi Ririro.com/sr. Naša misija je da damo svoj deci na svetu besplatan pristup različitim vrstama priča. Priče se mogu čitati, preuzimati i štampati na mreži i pokrivaju širok spektar tema, uključujući životinje, fantaziju, nauku, istoriju, raznolike kulture i još mnogo toga.

Podržite našu misiju tako što ćete podeliti našu veb lokaciju. Želimo vam mnogo zabavnih čitanja!

Ririro

IMAGINACIJA JE VAŽNIJA OD ZNANJA

Ririro

Crvenkapa

Bila jednom jedna slatka devojčica. Svi su je voleli, a najviše njena baka. Tako joj je jednog dana poklonila kapuljaču od crvenog pliša. Devojčica ju je uvek nosila, pa su je prozvali Crvenkapica.

Jednog dana se njena baka razbolela, pa je Crvenkapa otišla da joj odnese vino i keks. Želela je da joj olakša. Majka joj je rekla da ne skreće sa puta i da se čuva. Morala je i da bude ljubazna i da se pozdravi sa bakom.

Crvenkapa je obećala da će to učiniti i krenula. Baka je živela duboko u šumi, više od pola sata hoda od sela. U šumi je Crvenkapa naišla na vuka. Nije znala da je vuk opasan, pa se nije ni uplašila.

"Dobro jutro, Crvenkapice", rekao je vuk.
„Nosim baki vino i keks jer je bolesna", rekla je Crvenkapa.

„Gde ti živi baka? — upita tada vuk.
„Manje od pola sata dalje u šumu, u kolibi ispod tri velika hrasta", rekla je Crvenkapa.

Vuk je u međuvremenu mislio na nešto sasvim drugo: ta Crvenkapica je bila lep zalogajčić i verovatnoima još bolji ukus od tvrde bake. Da je pametan, mogao bi da ih pojede oboje. Vuk je došao i rekao:

"Pogledaj ovo prelepo cveće. Zar ne želiš malo da pogledaš okolo po šumi?"

Crvenkapa je htela da ubere prelep buket za baku. Još je bilo rano, tako da je imala dovoljno vremena. I tako je napustila stazu i zalutala sve dublje u šumu.

U međuvremenu, vuk je otišao pravo do bakine kuće i pokucao na vrata. "Ko je?"
"Crvenkapica sa vinom i keksom, otvori!"
„Uđi. Ne mogu da ustanem", rekla je baka.

Kada je vuk ušao, skočio je na krevet i....u jednom potezu pojeo baku. Zatim je obukao njenu spavaćicu, stavio njenu noćnu kapu i legao u krevet sa zatvorenim zavesama.

Kada je Crvenkapa stigla u kolibu sa rukama punim cveća, bila je iznenađena kada je otkrila da su vrata otvorena. Unutra je sve izgledalo tako čudno. Uplašila se, ali nije znala zašto. „Dobro jutro", rekla je Crvenkapa, ali niko nije odgovorio. Zatim je sklonila zavese. U krevetu je ležala baka, ali je izgledala tako čudno sa kapom za spavanje preko lica.

„Bako, bako", rekla je, „zašto imaš tako velike uši?"
„Da te bolje čujem, dete moje", vuk je odgovorio.
„Bako, bako, zašto imaš tako velike oči?", rekla je Crvenkapa.
"Da te bolje vidim, draga moja."
„Bako, bako, zašto imaš tako velike ruke?"
"Da te bolje zagrlim."
„Ali, bako, zašto imaš tako strašna usta?"
„Da te lakše pojedem!"

Vuk je skočio iz kreveta i progutao Crvenkapu. Sa tako punim stomakom, čvrsto je spavao i hrkao kao kralj.

Naišao je lovac. Pomislio je: "Ova starica jako hrče. Idem da pogledam". Utom je ugledao vuka: "Tu si, stari grešniče. Toliko dugo te tražim!"

Hteo je da ustreli vuka iz puške, ali je odjednom shvatio da je vuk možda pojeo baku. Ko zna, možda bi je mogao spasiti. Makazama je rasekao stomak usnulog vuka i odmah ugledao Crvenkapu. Devojčica je iskočila i zaplakala: "Mnogo sam se uplašila u vučjem stomaku. Tamo je bilo mračno." Posle nje je izašla i ostarela baka, koja je jedva disala.

Tada je lovac napunio stomak vuka kamenjem. Kad se vuk probudio, hteo je da pobegne, ali ga je kamenje zaustavilo. Pao je na zemlju i više se nije probudio.